

Les oeuvres de **RABBI CHALOM ABEHSERA** זצוק"ל
de Colomb-Béchar

תורה יפה ותמה וגם נעימה

פרשת

נח

ה'תשפ"א

עלון מס': 2

חידושי רבי שלום

פרשת השבוע

הפטרת השבוע

נביאים ראשונים

נביאים אחרונים

כתובים ועגילות

תהלים

חידושים בתלמוד

חידושים בש"ס

לקבלת העלון בוואצאפ:

שלחו את המילים "להצטרף לעלון"
למספר 972-2-5372265

לקבלת העלון במייל:

נא לשלוח את המילים
"לקבל את העלון" במייל:
sifria26@gmail.com

להקדשות, לעילוי
נשמת ותרומות

02-5372265

לקבלת הקובץ להדפסה נא
שלוח בקשה במייל / וואצאפ

וכתב רבינו בחיי ז"ל בספר כד הקמח מערכת גזל וז"ל, וידוע כי כל המצות כולן תלויות באמונה, שאם אין האדם מתנהג באמונה עם חבירו בכל דבריו, או במשאו ומתנו, או בשותפות שיש לו עמו, הנה חסר האמונה בהקב"ה, ע"כ. למדנו מדבריו ז"ל, שצריך אדם לקיים מצות האמונה עם הקב"ה ועם בני אדם בענין משא ומתן באמונה, ואם אינו מקיים מצות האמונה עם בני אדם בענין משא ומתן וכיוצא אז ע"י זה הוא חסר האמונה בהקב"ה.

זהו שאמר אלה תולדות נח, ועיקר תולדותיו היינו נח איש צדיק וכו', כלומר נח איש צדיק באמונתו, כענין וצדיק באמונתו עם הקב"ה ועם בני אדם, כי זה לעומת זה עשה האלהים כנ"ל, עם בני אדם זהו תמים היה בדורותיו כענין משאו ומתנו ודיבורו וכו', ועם הקב"ה זהו את האלהים התהלך נח באמונה שלמה שאין עוד מלבדו, ודו"ק.

אי נמי ע"פ אומרים ז"ל בנדרים (דף לב.) א"ר הושעיא כל המתמים עצמו, שעה עומדת לו, שנאמר (בראשית יז, א) התהלך לפני והיה תמים, וכתוב והיית לאב המון גוים, ע"כ. וכתב הר"ן ז"ל, שעה עומדת לו, שעולה לגדולה, ע"כ.

וכתב ילקוט ראובני ריש פרשה זו, משם הזוהר הקדוש בתוספתא, כשהאדם צדיק השכינה הולכת לפניו והוא לאחריה ומסתכל בשכינה, אבל אם הוא חוטא, השכינה הולכת אחריו שלא יסתכל בשכינה וכו'. ובנח כתיב את האלהים התהלך נח, לפי שהיה מהול ולא פרע, לכן לפני השכינה לא הלך, דהא היה מהול, ואחר השכינה לא הלך, דלא היה פרע, לכן את האלהים התהלך נח שוה בשוה, ע"כ.

זהו שאמר נח איש צדיק, וצדקותו היינו תמים היה בדורותיו, כלומר היה מתמים עצמו עם הכל, ואמרינן כל המתמים עצמו שעה עומדת לו וכו', דהיינו עולה לגדולה כנ"ל, לכן את האלהים התהלך נח שוה בשוה כנ"ל, ואין לך מעלה גדולה בעולם יותר מזו שזכה לסוג עד את האלהים התהלך נח שוה בשוה כדאמרן, ודו"ק. מתוך ספר כלי כסף.

הפטרת נח

הנה ישכיל עבדי ירום ונשא ונבה מאד: [ישעיה נב, יג].

צריך לדעת אומרו הנה ישכיל עבדי וגו', כנגד מי אמר עבדי, עיין רש"י ומצודות.

מתולדותיו

רבי שלום אביחצירא זצ"ל נולד בשנת תרנ"ג (1892), בעיר תאפילאלת שבדרום מרוקו, לאביו רבי אהרן זצ"ל בנו של רבי יעקב אביחצירא זצ"ל ה"אביר יעקב", אמו היתה מרת אסתר לבית אמסלם.

כשהיה בגיל שלש וחצי, אביו רבי אהרן שכר לו מלמד מיוחד שבא מבחוץ ושמו רבי מסעוד אמסלם זצ"ל. לרבי מסעוד היו שלשה תלמידים: רבי שלום, אחיו רבי שמואל, שהיה אז בגיל שבע, וגם אחיינו רבי מכלוף, שהיה אז בגיל שלש. כשהגיע לגיל אחת עשרה, התחיל ללמוד עם אחיו הגדול את מסכת בבא מציעא במשך שנה שלמה.

לאחר מכן, אביו רבי אהרן מסר אותו לבן דודתו, הגאון החסיד רבי יחייא אדהאן זצ"ל שילמד אתו כל השבוע, מיום ראשון עד יום ששי, ובערב שבת היה חוזר לעירו. רבי יחייא היה חסיד וקדוש, והוא חנך את רבי שלום לעבודת ה' בקדושה ובטהרה יתירה דרך ספרי מוסר וחסידות.

סדר הלימוד שלהם היה מתחיל קרוב לחצות לילה, עם אמירת תיקון חצות מתוך השתפכות הנפש מרוב צער על גלות השכינה. בתום התיקון היו לומדים עד עלות השחר, ואז היו מתעטפים בטלית, מגיחים תפילין ומתפללים שחרית. לאחר מכן קראו תהלים וחזרו ללמוד גמרא ושאר סדרי הלימוד, כשהכל נעשה ברצף מחיל אל חיל מתוך קדושה וטהרה.

המשך אי"ה בשבוע הבא.

פרשת נח

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים ה'ה בדרתיו את האלהים התהלך נח: [ו, ט]

יש לדקדק אומרו את האלהים התהלך נח כתרוממו בדחלתא דה' הליך נח, ולכאורה נראה שהוא מיותר, דכיון שאמר צדיק תמים היה בדורותיו, מה היה צריך עוד לומר את האלהים התהלך נח, בדחלתא דה' וכו'.

ויובן ע"פ אומרים ז"ל במכות (דף כג:) דרש ר' שמלאי תרי"ג מצות נאמרו לו למשה וכו', בא דוד והעמידן על אחת עשר וכו', בא חבקוק והעמידן על אחת, שנאמר (חבקוק ב, ד) וצדיק באמונתו יחיה, ע"כ.

מהרו והביאו את ברכת הצדיק
רבי שלום אביחצירא זצ"ל אל בתיכם,
להזמנות טל: 02-5372265
מייל: sifria26@gmail.com
www.wslibrary.net

מחיר מבצע
650 ₪

כ- 5500 עמודים של
חידושי תורה מאירים
בכל עקצעות התורה
שלא שזפתם עין.

תורת האדמו"ר הגאון עוהר"ר שלום אביחצירא זצוק"ל זיע"א

וּכְתַב בְּחִידוּשֵׁי מֵהֶרֶשׁ"א ז"ל וְזֶה לְשׁוֹנוֹ, וְדִקְאֻמֵּר בְּעֵינֵי זֶה וְקִדְשׁוֹ קְדוּשַׁת הַיּוֹם, אֵינִי לוֹ מְקוֹם כָּאֵן. וַי"ל דְּרַמְזוֹ כָּאֵן דִּינִי שֶׁל קִידוּשׁ הַיּוֹם הוּא קוֹדֵם לְכַבּוֹד הַיּוֹם, כְּדֹאִיתָא בְּפִסְחִים דָּף ק"ה, ע"כ.

ואומר אני על פי אומרים ז"ל בקידושין (דף פא.), אמר אביי סקבא דשתא ריגלא, וכתב הערוך ז"ל ערך סקב וז"ל: סקבא וכו', פירוש חבורה של כל השנה הרגל, כלומר כיון שאוכלין ושותין ובטלין ממלאכתן מתייחדין ובאין לידי עבירה, ע"כ. לזה אמר להם הקב"ה לישראל, בני לוו עלי ואכלו משמנים ושתו ממתקים וקיימו מצות (דברים טז, יד) ושמחת בחגך במאכל ומשתה וכו', אבל על מנת ובתנאי וקדשו קדושת היום, דהיינו קדשו עצמכם בקדושת היום בשעת אכילה ושתיה, ולא תטמאו את נפשותיכם בדבר עבירה, זהו וקדשו קדושת היום, לאפוקי סקבא דשתא ריגלא, ועל ידי זה האמינו בי ואני פורע. כן נראה לי.

ואיתא בפסיקתא פרשת ראה על פסוק ושמחת בחגך, במה שאתה חוגג וכו' מכאן שאין שמחה אלא בבשר, ע"כ.

זהו שאמר דוד המלך ע"ה לבני ישראל, זבחו זבחי צדק, כלומר זבחו ביום שמחתכם ובמועדיכם בשר לאכול, כמ"ש ושמחת בחגך ואין שמחה אלא בבשר כנ"ל, זהו זבחו דהיינו בשר לאכול, אבל על מנת ובתנאי שיהא זבחכם זבחי צדק, בקדושה ובטהרה, כדאמרין וקדשו קדושת היום בשעת אכילה ושתיה לאפוקי סקבא דשתא ריגלא כנ"ל, ועל ידי זה ובטחו אל ה' שיפרע לכם הלוואתכם על יום שמחתכם במועדיכם כדאמרין לוו עלי והאמינו בי ואני פורע כנ"ל, זהו ובטחו אל ה' ודו"ק.

אי נמי על פי אומרים ז"ל בתנחומא פרשת ויקרא, על פסוק תורת העולה, אמר הקב"ה אם בקשת להקריב קרבן לא תגזול לאדם כלום, למה, (ישעיה סא, ח) כי אני ה' אוהב משפט שונא גזל בעולה, ואימתי אתה מעלה עולה ואני מקבלה, כשתנקה כפיך מן הגזל, ע"כ.

זהו שאמר זבחו זבחי צדק, כלומר זבחו קרבנות על מנת ובתנאי שיהיו זבחי צדק דהיינו משלכם ולא מן הגזל כנ"ל, ועל ידי זה ובטחו אל ה' שיקבל זבחיכם כדאמרין ואימתי אתה מעלה עולה ואני מקבלה כשתנקה כפיך מן הגזל כנ"ל, ודו"ק.

אי נמי על פי מה שכתב רש"י על פסוק (בראשית כב, א) ויהי אחר הדברים האלה, אחר דבריו של שטן שהיה מקטרג ואומר מכל סעודה שעשה אברהם לא הקריב לפניך פר אחד או איל אחד, אמר להם כלום עשה אלא בשביל בנו אילו הייתי אומר לו זבח אותו לפני לא היה מעכב, ע"כ. וכתב ספר כד הקמח מעלת מילה, מצינו כשנולד יצחק נימול לח' ימים ועשה אברהם סעודה גדולה ביום המילה וכו', ומכאן שמך למנהגנו שאנו עושין סעודה ביום המילה וכו'. ועל כן אמר דוד ע"ה (תהלים נ, ה) אספו לי חסידי כורתי בריתי עלי זבח, ללמדך כי ראוי שיתאספו הקרובים והאוהבים לשמוח ולעשות סעודה על המצוה הזאת, ע"כ.

זהו שאמר דוד המלך ע"ה זבחו זבחי צדק, כלומר זבחו צאן או בקר בשביל סעודת המילה כמ"ש כורתי בריתי עלי זבח וכו' כנ"ל, אבל על מנת שיהיה זבחי צדק דהיינו תתנו ממנו צדקה לעניים להזמין להאכילם מאותו זבח, ועל ידי זה ובטחו אל ה' שלא יהיה שום קטרוג על אותו זבח ואותה סעודה, היפך ענין אחר הדברים האלה וכו' כנ"ל, ודו"ק. מתוך ספר זהב שבא.

ויובן ע"פ מ"ש רבינו הטור (אור"ח סימן קט"ו) וז"ל, מה ראו לומר תשובה (פי' ברכת השיבונו) אחר בינה, דכתיב (ישעיה ו, י) הִשְׁמַעְנוּ לָב הָעַם הַזֶּה וְאֶזְנוֹ הַקָּבֶד וְעֵינָיו הִשְׁעוּ, פֶּן יִרְאֶה בְּעֵינָיו וּבְאָזְנוֹ יִשְׁמַע וּלְבָבוֹ יִבִּין וְשֵׁב וְרָפָא לוֹ. הרי שהבינה מביאה לידי תשובה, ע"כ.

ואיתא ביומא (דף פו.) א"ר לוי גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד, שנאמר (הושע יד, ב) שובה ישראל עד ה' אלהיך, ע"כ. ואיתא בפסחים (דף ק"ט.) מאי דכתיב (יחזקאל א, ח) וַיֵּדֶי אֲדָם מִפֶּתַח פְּנִיָּהֶם, ידו כתיב, זה ידו של הקב"ה שפרוסה תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה מפני מדת הדין, ע"כ. וכתב רש"י, מפני מדת הדין, שמקטרגת ואומרת לא תקבלם, והוא מקבלם בסתם, ע"כ.

זהו שאמר הנה ישכיל עבדי, כלומר הנה ישכיל ויבין עבדי דהיינו עם ישראל, כמ"ש (ויקרא כה, נה) כי לי בני ישראל עבדים וכו', וכמ"ש (ישעיה מא, ח) ואתה ישראל עבדי וכו'. זהו הנה ישכיל עבדי דהיינו ישראל עבדי, כמ"ש (דברים יד, ו) ואמרו רק עם חכם ונבון וגו'. וההשכלה והבינה תביאהו לידי תשובה כנ"ל. זהו ירום ונשא וגבה מאד ע"י התשובה שמגעת עד כסא הכבוד וכו'. וכמ"ש נמי וידי אדם מתחת כנפיהם, ידו כתיב, זה ידו של הקב"ה שהיא פרוסה תחת כנפי החיות כדי לקבל בעלי תשובה וכו', כנ"ל. זהו הנה ישכיל עבדי, וההשכלה והבינה תביאהו לידי התשובה שמגעת עד כסא הכבוד וכו', זהו ירום ונשא וגבה מאד עד כסא הכבוד, ושמה ידו של הקב"ה פרוסה לקבל תשובתו, כדאמרין מה ראו לומר תשובה אחר בינה וכו', משום שהבינה מביאה לידי תשובה כנ"ל, ודו"ק.

אי נמי ע"פ מה שכתוב לאמר (בראשית מא, לג) ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתתו על ארץ מצרים וכו', ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך, אתה תהיה על ביתי ועל פִּיךָ יִשָּׁק כָּל עַמִּי וכו'. הרי דצריך המושל והרודה בעם להיות חכם ונבון. וכן כתוב עוד (דברים א, טו) ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידועים ואתן אותם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות ושוטרים לשבטיכם. וכן כתוב ג"כ במלך המשיח (ישעיה יא, א) ויצא חוטר מגזע ישי וכו', ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה וכו', ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו וכו'.

זהו שאמר הנה ישכיל עבדי, כלומר הנה עבדי זה מלך המשיח כמו שתרגם יונתן בן עוזיאל עבדי משיחא, ישכיל, כמ"ש ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה וכו', וע"י זה ירום ונשא וגבה מאד למשול ולרדות בעם ולשפוט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו, כענין ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידועים ואתן אותם ראשים עליכם וכו' כנ"ל, ודו"ק.

מתוך ספר כלי כסף.

זהב תהלים

זבחו זבחי צדק ובטחו אל ה'. [ד, ו].

צריך לדקדק מה ענין אומרו זבחו זבחי צדק עם אומרו ובטחו אל ה'. עיין רש"י ומצודת דוד.

ויובן על פי אומרים ז"ל בבבצה (דף טו:) על פסוק (נחמיה ח, י) לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים וכו' כי חדות ה' היא מעוזם, מאי כי חדות ה' היא מעוזם, א"ר יוחנן משום ר' אלעזר ב"ר שמעון, אמר להם הקב"ה לישראל, בני לוו עלי וקדשו קדושת היום והאמינו בי ואני פורע, ע"כ.

סדר לימוד לעילוי נשמת הנפטר
חוברת מיוחדת לפי שם

לחלוקה
לכל המשתתפים בלימוד
לשימוש נוח בכל אזור שנתית
להזמנות: 02-5372265

לעילוי נשמת
A la mémoire de
מכלוף לרדו בן יוכבד ז"ל
נלב"ע י"ט מר חשוון תש"ס
ת.נ.צ.ב.ה.

ברוך דין האמת
ידידנו, איש רב פעלים לתורה ולתעודה, מקים עולה של
תורה, בעל מידות תרומיות, עניו ושפל רוח,
קיבל עלינו ייסורין באהבה
הרב הדיין **רבי שלום חזן** זצוק"ל
ת.נ.צ.ב.ה.
מוקדש ע"י הרב מאיר אביטבול

תורת האדמו"ר הגאון עוהר"ר שלום אביחצירא זצוק"ל זיע"א

דבר הלכה

כל דבר הצריך לרפואה או לשאר דברים לית ביה משום איסור צער בעלי חיים. ולכן מותר למרוט נוצות מאווזות חיות וליכא למיחש משום צער בעלי חיים. ומכל מקום העולם נמנעים דהוי אכזריות. [שו"ע אבה"ע סימן ה' סעיף י"ד].

וכתב הרב הלבוש וז"ל, ולכן מותר למרוט נוצות האווזות חיות ואין חוששין לצער בעלי חיים, שהרי משום טובתן עושין שטובות יותר. מכל מקום יש נמנעין דחשיבה אכזריות גדולה, ע"כ.

אתאן לענין מנהג דידן בתאפילאלת ובעיר זו בצאר, שכבר נוהגים למרוט נוצות הארוכות מכנפי התרנגולים ומזנבותיהם, כדי שלא יהי' להם כח לעוף ולקפץ ולברוח למקומות אחרים ולבתים רחוקים. וכיון דלענין דידן במקומות הנז' יש להם עוד צורך בזה כדי שלא יהיה להם כח לעוף ולקפץ ממקום למקום לברוח. אע"ג שסיים מור"ם וכתב ומכל מקום העולם נמנעים וכו', אעפ"כ במקומות דידן הנז' לא נמנעו. כי סמכו על מה שכתב מור"ם, ולכן מותר למרוט נוצות מאווזות חיות וליכא למיחש משום צער בעלי חיים.

ולפי מה שכתב הרב הלבוש, מ"מ יש נמנעים וכו'. ולא כתב כלשון מור"ם ומ"מ העולם נמנעים וכו'. דמלשון יש נמנעים וכו' משמע דיש מקומות שאינן נמנעין. א"כ מקומות דידן הנז' הם מאותן מקומות שאינם נמנעים.

מתוך ספר מליץ טוב.

זהב משלי

שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אֲבִיךָ וְאַל תִּטֵּשׁ תּוֹרַת אֲמֶךָ. [א, ח].

צריך לדעת אומרו מוסר אביך וכו', אמך, באיזה אב ואם קא מיירי.

וכתב רש"י, שמע בני מוסר אביך, מה שנתן הקב"ה למשה בכתב ועל פה. תורת אמך, אומתך, כנסת ישראל וכו', והם דברי סופרים שחדשו והוסיפו ועשו סייגים לתורה, ע"כ.

ולענ"ד יבואר הענין ע"פ אומרם ז"ל במדרש רבי תנחומא פרשת ויחי (פר' ח'), על פסוק ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם וכו', מינה מהם זקנים, שנאמר (במדבר יא, טז) אספה לי שבעים איש מזקני ישראל וכו', משמינה מהן זקנים התחיל מוכיחן, ראובן בכורי אתה כוחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז, שלשה כתרם היו בידך, כהונה, מלכות ובכורה, שאת זו כהונה, שנאמר (ויקרא ט, כב) וישא אהרן את ידיו, עז זו מלכות, שנאמר (שמואל א' ב, י) ויתן עוז למלכו, יתר זו בכורה, שהיא שני חלקים, שנאמר (דברים כא, יז) לתת לו פי שנים, ואבדת אותם, מי גרם לך, פחו כמים אל תותר, מהו פחו, ר' אליעזר אומר, פח"ז נוטריקון פ'חות ח'טאת ז'נית וכו', כי עלית משכבי אביך וכו'. שמעון ולוי אחים כלי חמס וכו', אמר להם כלים שבידכם חמוסין הן גזולין הן וכו', יצאו פניהם מכורכמות (נשתנו לירקון פניהם), התחיל קורא יהודה אתה יודוך אחיך, אמר לו אתה הודיתה במעשה תמר, יודוך אחיך וכו', ע"כ. למדנו מכאן דיעקב אבינו ע"ה הוכיח בתוכחת מוסר לבניו על כל דבר פשע על חטאה על עון וכו'.

ואיתא במדרש רבה פרשת ויצא (פר' ע"ד), על פסוק ולבן הלך לגזוז את צאנו ותגנוב רחל את התרפים אשר לאביה, והיא לא נתכוונה אלא

לשם שמים, אמרה מה אנא מיזיל לי ונשבוק הדין סבא בקלקוליה, לפיכך הוצרך הכתוב לומר ותגנוב רחל את התרפים אשר לאביה, ע"כ, וכתב מתנות כהונה, מה אנא וכו', כלומר איך אלך ואניח זקן זה בקלקול של עבודה זרה, ע"כ.

זהו שאמר שלמה המלך ע"ה בחכמתו לכל אחד ואחד מבני ישראל, שמע בני מוסר אביך, כלומר שמע בני מוסר אביך זה יעקב אבינו ע"ה, שהוכיח את בניו בתוכחות מוסר על כל דבר פשע על חטא על עון וכו', כמ"ש ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו וכו', התחיל מוכיחן ראובן בכורי אתה וכו', פח"ז נוטריקון פ'חות ח'טאת ז'נית וכו', שמעון ולוי אחים כלי חמס וכו', כל כלים שבידכם חמוסין הן גזולין הן וכו' כנ"ל. זהו שמע בני, כלומר שמע והבן אתה בני מוסר אביך זה יעקב אבינו ע"ה שהוכיח לבניו בתוכחת מוסר וכו' כדאמרן. והתלמיד המשיך גם אתה בני להוכיח את בניך בתוכחת מוסר על כל דבר פשע וכו'. ושמא תאמר תינח אם האב צדיק וישר ומוכיח את בניו על דרך לא טוב כענין יעקב אבינו ע"ה, אבל אם הוא רשע ומדריך את בנו לעשות רע כדרכו הרעה, מאי איכא למימר. לזה אמר ואל תטוש תורת אמך, זו רחל אמנו שעשתה בחכמה ודעת וגנבה את התרפים אשר לאביה, לבן הרשע, כדי להפריש אותו מן העבירה של עבודה זרה כנ"ל. גם אתה בני כל אשר תמצא ידך לעשות בסתר בחכמה ודעת כדי להפריש ולהרחיק את אביך מן החטא עשה והצלית. זהו ואל תטוש תורת אמך, זו רחל אמנו, לעשות כמותה, לאביך, כדי להרחיק אותו מן העבירה כדאמרן, ודו"ק.

מתוך ספר זהב שבא.

דבר אגדה

וימח את כל היקום אשר על פני האדמה, אם אדם חטא בהמה מה חטאה, תנא משום ר' יהושע בן קרחה משל לאדם וכו'. [מס' סנהדרין דף ק"ח ע"א]

כתב הרב תאודי לעינים וז"ל: קשה מאי בעי בהמה מה חטאה, הא כתיב כי השחית כל בשר, ואמרו אפילו בעלי חיים נזקקו לשאינם מינם וכו' עי"ש. הביא דבריו הרב ישרש יעקב, וכתב עליו וז"ל: וליתא, דהא לעיל בדף זה אמר ר' יוחנן כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ, מלמד שהרביעו בהמה על חיה וחיה על בהמה והכל על אדם ואדם על הכל, נמצא שהאדם חטא שהוא הרביעם, ואף דאין קשוי אלא לדעת מכל מקום הבהמות לא נצטוו על גילוי עריות ולא מקרי חטא לגבייהו, עכ"ל.

ולענ"ד יש לומר דהנה לעיל בדף זה, אמר ר' יוחנן על פסוק ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני, בא וראה כמה גדול כח של חמס, שהרי דור המבול עברו על הכל ולא נחתם עליהם גזר דינם עד שפשטו ידיהם בגזל, שנאמר כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ, וכתוב (יחזקאל ז, יא) החמס קם למטה רשע וכו', ע"כ.

והשתא לפי זה אתי שפיר והכי קאמר וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה וכו', והיינו מפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם שלא נחתם עליהם גזר דינם אלא על הגזל וחמס, כדאמר ר' יוחנן לעיל בסמוך, וא"כ קשה אם אדם חטא, כלומר אם אדם חטא בחטא הגזל והחמס, בהמה מה חטאה, בחטא גזל וחמס, ומשני תנא משום ריב"ק משל וכו', כן נראה לי.

מתוך ספר כף אחת.

ספר קרית חנה דוד ב"ר
לרבי דוד כהן סקלי זצוק"ל
מדבדו וואהראן

לתרומות: קרן מורשת ספרד והמזרח ע"ר
בנק הפועלים סניף 695 חן 480790

ספר
חשוב להדפסה

התורם מעל 150 ₪
יקבל 2 הכרכים
מתנה

A la réussite de
להצלחה של
FRÉDÉRIC CHOCRON
דוד בן אסתר שוקרון ה"ו
Réussite dans toutes ses
entreprises

A la réussite de
להצלחה של
Maurice et Linda Chocron
משה בן סולטנה ה"ו
ואשתו לינדה אסתר בת זוהרה ה"ו
הצלחה בכל מעשה ידיהם
אזשר כל הימים

תורת האדמו"ר הגאון עוהר"ר שלום אביחצירא זצוק"ל זיע"א

הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא וכו' כנ"ל ודו"ק.

מתוך ספר זהב שבא.

דבר כתובים

הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר. [לג, כט].
צריך לדעת אומרו פעמים שלש עם גבר, מה הם הפעמים והשלש האלה, עיין רש"י.

יבואר ע"פ אומרם ז"ל במדרש תהלים (מזמור ט"ז) וז"ל, אמר רב בשם רב אידי, לשלשה חלקים נחלקו היסורין, אחד נטלו אבות וכל הדורות, ואחד דורו של שמד, ואחד דורו של מלך המשיח. מה היו עושים בדורו של שמד, היו מביאין כדוריות של ברזל ומלבינן אותם באש ונותנין תחת שיחיהן ומשיאין נפשותיהן מהן, ומביאין קרטיות של קנים ונותנין אותם תחת צפורניהן ומשיאין נפשותיהן מהן, ובדבר הזה מתו על קדושת השם, ע"כ. הובא במדרש רבה שיר השירים (פר' ב').

וכתיב במלך המשיח (ישעיה יא, ב) ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה וכו'. עיין בסנהדרין (דף צג:).

וכתב רש"י על פסוק זה, הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש, מייסרו על עונותיו וכו', ע"כ. וכתיב (ויקרא כו, כג) ואם באלה לא תווסרו לי וכו', וכתיב (זכריה יג, ו) ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך וכו'. הרי לשון אלה, נאמר בהיסורין והמכות.

זהו שאמר הן כל אלה יפעל אל, כלומר, היסורין והמכות האלה כנ"ל, יפעל אל לשלשה חלקים, זהו פעמים דהיינו שני חלקים, חלק אחד עם האבות והדורות, חלק שני בדורו של שמד כנ"ל, שלש דהיינו חלק שלישי, עם גבר, דורו של מלך המשיח, שנאמר עליו ונחה עליו רוח ה' וכו' רוח עצה וגבורה, זהו עם גבר, ודו"ק.

אי נמי יבואר ע"פ מה שכתב הראב"ע ז"ל על פסוק (יואל א, א) דבר ה' היה אל יואל בן פתואל, דע כי כל נביא שיזכיר שם אביו היה נכבד, ואם היה אביו נכבד יזכיר שניהם, כמו (צפניה א, א) דבר ה' אשר היה אל צפניה בן כושי בן גדליה בן אמריה בן חזקיה, עד שהגיע אל הנכבד שהוא חזקיה המלך, ע"כ. וכתב הרד"ק על פסוק (תהלים לו, כג) מה מצעדי גבר כוננו ודרכו יחפץ, מה מצעדי גבר, הצדיק שמתגבר במעשיו הטובים בעבודת האל יתב', יכון צעדו ויחפץ דרכו, ע"כ.

זהו שאמר איוב ברוח הקודש הן כל אלה וכו', כלומר הן כל אלה תולדות צדיק בן צדיק, כמו (בראשית כה, יט) ואלה תולדות יצחק בן אברהם, זהו הן כל אלה התולדות, יפעל אל להזכירם פעמים, כמ"ש דבר ה' אשר היה אל צפניה בן כושי, זהו פעמים דהיינו צפניה בן כושי. ועוד שלש, בן גדליה בן אמריה בן חזקיה, עד חזקיה שהיה מלך וצדיק כנ"ל, זהו עם גבר, שמתגבר במעשיו הטובים בעבודת האל יתב', כנ"ל ודו"ק. מתוך ספר זהב שבא.

דבר נביאים

יהי ה' אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו. להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו. [ח, נז].

יש לדקדק אומרו יהי ה' אלהינו עמנו וכו', היינו אל יעזבנו ואל יטשנו וכו', ולמה כפל במלות שונות.

ולענ"ד יבואר הענין ע"פ מ"ש רש"י על פסוק (שמות טו, ו) ימינך ה' נאדרי בכח, להציל את ישראל. וימינך השנית תרעץ אויב, ע"כ. ואיתא במדרש רבה שיר השירים (פר' ב'), על פסוק אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ, מהו עד שתחפץ, עד שתחפץ מלכות שלמעלה להביא הגאולה, לכשתחפץ מדת הדין, מאליה אני מביאה בקולי קולות ולא אתעכב, לכך נאמר עד שתחפץ, ע"כ.

עוד איתא התם בסמוך, על פסוק קול דודי הנה זה בא, זה משה, בשעה שבא ואמר לישראל בחודש הזה אתם נגאלין, אמרו לו משה רבינו היאך אנו נגאלין, והלא אמר הקב"ה לאברהם (בראשית טו, יג) ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה, ועדיין אין בידינו אלא רד"ו שנים. אמר להם הואיל והוא חפץ בגאולתכם אינו מביט בחשבונותיכם, אלא מדלג על ההרים וכו', אין הרים וגבעות האמורים כאן אלא קצים וחשבונות, מדלג על החשבונות ועל הקצים, ע"כ.

ואיתא במדרש רבה פרשת נשא (פר' י"ד), עשיתם את התורה קו לאלהיה, שנאמר (מלאכי ג, כב-כג) וזכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותי בחורב על כל ישראל חוקים ומשפטים, הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא וכו', ע"כ.

ואיתא במדרש תהלים (מזמור נ"ו), על פסוק באלהים אהלל דבר בה' אהלל דבר, מקום שכתוב אלהים, זו מדת הדין, ומקום שכתוב ה', זו מדת רחמים, שנאמר (שמות לו, ו) ה' ה' אל רחום וחנון, ע"כ.

זהו שאמר שלמה המלך ע"ה בתפלתו יהי ה' אלהינו עמנו, כלומר יהי ה' זו מדת רחמים, אלהינו זו מדת הדין כנ"ל. עמנו בגאולה האחרונה לגאול אותנו במדת רחמים, ולהתנקם מאויבינו במדת הדין. כאשר היה עם אבותינו, בגאולת מצרים באופן זה, כמ"ש ימינך ה' נאדרי בכח, להציל את ישראל, וימינך השנית תרעץ אויב כנ"ל. ועוד, אל יעזבנו ואל יטשנו באורך הגלות, עד שתחפץ מדת הדין כנ"ל. זהו אל יעזבנו ואל יטשנו, עד עת קץ, כגאולת מצרים שלא עזבם עד עת קץ, כדאמרינן אמר להם משה לישראל וכו', הואיל והוא חפץ בגאולתכם אינו מביט בחשבונותיכם, אלא מדלג על ההרים וכו', אין הרים וגבעות האמורים כאן אלא קצים וחשבונות, מדלג על הקצים ועל החשבונות כנ"ל. זהו אל יעזבנו ואל יטשנו, בגלותינו עד עת קץ כנ"ל, ע"י להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבותינו, כמ"ש זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותי בחורב על כל ישראל חוקים ומשפטים, ואז ע"י זה

מרוקו
יהדות בצל האסלם

מאת אבי זמר

190
במקום
290

הצלחת העלון השבועי דורשת הפצה
ענקית כדי שתגיע לציבור הרחב.
בקשתנו שתעזרו לנו להפיץ בכל
הקבוצות החברתיות.

נשמח לקבל תגובות למייל
sifria26@gmail.com

או לטלפון 02-5372265

הספריה הספרדית
ריכוז עובדים את מיטב ספרי צדיקי מרוקו בעמודה אחת לכל בית ולכל בית כנסת כ-200 ספרי יסוד ממורשת יהדות מרוקו מתוך 2400 ספרי רבותינו הכניסו צדיקי מרוקו לביטחונם במבצע רק 10,000 ש"ח